

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] paa denne Maade at yde vore Kunder paa det industrielle Omraade Service.

Det er altsaa rigtigt, at dansk Industri, der paa dette Omraade er yderst konkurrence-dygtig, leverer Elektromotorer, der er billigere end dem, vi til Gengæld maa importere, men jeg tror, man vil være enig med mig i, at det er rigtigt, at vi passer vore Kunder paa dette Omraade, sørger for, at dansk Industrieksport ikke paa dette Punkt lider noget Afbræk paa Grund af de unormale Tider.

Peder Jakobsen: Jeg forstaaer saa udmærket Vanskelighederne i Forholdet til vore Handelsforbindelser med Udlandet under de eksisterende Vilkaar, men jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Handelsminister, om den Fremgangsmaade, man bruger, ikke lider af den Fejl, at den højre Haand ikke ved, hvad den venstre gør. Man siger, vi skal eksportere, bl. a. for at skaffe haardt tiltrængt Valuta, men i dette Tilfælde anvender vi den Valuta, Eksporten indbringer, til at tage Varer hjem, som koster Forbrugerne dobbelt saa meget, som de ellers kunde faa Varen for. Gang paa Gang, naar vi her i Rigsdagen diskuterer Spørgsmaal af denne Art, kommer Forbrugerinteresserne i første Række, f. Eks. naar det drejer sig om Hjemmemarkedsprisen i Forhold til Eksportprisen. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Handelsminister, om en Ændring paa dette Omraade ikke er tiltrængt, en Ændring, der medfører, at Forbrugerne kan faa disse Motorer til de naturlige Priser i Stedet for til kunstige Importpriser.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg er ikke helt sikker paa, at jeg forstod det Spørgsmaal, det ærede Medlem her stillede; vi tager jo netop det videst mulige Hensyn til Forbrugerne af danske Elektromotorer, idet vi i Almindelighed overhovedet ikke eksporterer Elektromotorer, men kun, som jeg sagde det før, gør det i Forbindelse med Eksport af Maskiner, eller hvor der skal ydes Service over for Maskinanlæg i Udlandet. Vi indfører mange Elektromotorer, saa mange vi kan, for at imødekomme den Underforsyning, der er paa Markedet, som den danske Industri ikke kan klare, og disse indførte Elektromotorer, der i samlet Sum langt, langt overstiger de relativt faa Elektromotorer, vi udfører, er naturligvis dyrere end de danske, fordi den danske Industri er den mest konkurrence-dygtige.

Skal jeg forstaa det ærede Medlems Spørgsmaal saaledes, at det ærede Medlem ønsker, at vi standser Indførselen af disse Elektromotorer? (*Peder Jakobsen:* Vi skal standse Eksporten, saaledes at vi ikke behøver at importere Elektromotorer til den dobbelte Pris af den, vi selv fremstiller dem til!). Ja, men ifølge den Forklaring, jeg har afgivet, foregaar der jo en meget ringe Eksport af Elektromotorer herfra. (*Peder Jakobsen:* Hvor mange eksporterer vi?). Jeg kan nævne, at vi i 1947 indførte Elektromotorer for 8 Mill. Kr., men kun udførte for ca. 2 Mill. Kr.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp har stillet et Spørgsmaal til den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart. Det lyder:

Vil det ikke være muligt i Stedet for den nuværende Ordning for Salg af Strikkegarn at gennemføre, at et Antal Tekstilmærker, f. Eks. 6, inden for et vist Tidsrum berettiger til Indkøb af Strikkegarn, saaledes at disse Mærker alternativt kan anvendes til andre Tekstilvarer?

Kan der under Hensyn til den udbredte Interesse for Strikning i Befolkningen og den knappe Arbejdskraft i Tekstilindustrien ikke fremstilles mere Garn til Haandstriking og mindre til Industrien?

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Naar jeg har stillet dette Spørgsmaal, er det paa Opfordring af mange Kvinder. Jeg tvivler ikke om, at de fleste i denne Sal ikke synes, Spørgsmaalet om Strikkegarnets Fordeling er saa betydningsfuldt, men jeg ved, at der er mange, mange Kvinder Landet over, som er stærkt interesseret heri. Den nuværende Ordning føles som højst ulige og urimelig og meget tidsrøvende for de Kvinder, som er saa heldige at faa Strikkegarn.

Som i hvert Fald alle strikkeinteresse-rede ved, gaar Ordningen i Øjeblikket ud paa, at enhver for de 24 Mærker paa Købekortet, der er gyldige, kan købe Strikkegarn, naar dette er til Stede. Uregelmæssigt kommer Garnet paa Markedet; som en Løbeild gaar det, at nu er Garn at faa, og lange Køer dannes. De Kvinder, som er saa heldige at faa Plads inden for Køen, kan faa lige saa meget Garn, som de har Mærker til, og dette forklarer den ulige Fordeling, der kan opstaa. En enkelt Kunde kan maaske faa for 100 Kr., maaske 200 Kr.,